

Gang faar Ende, men hvormed skal være sagt, at det vil være meget længe, inden de faar Ende. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at naar man stemte for denne Dagsorden, vilde man indenfor en overskuelig Tid kunne se, hvad der kom ud deraf. Der var ikke i den Udtalelse nogen stærk Tillid til, at der overhovedet skulde komme noget videre ud deraf, og jeg tror, at den Mening, at der indenfor en overskuelig Tid skulde komme noget ud deraf, beror paa et Fejlskøn, jeg tror netop, at den Tid, der vil medgaa, vil være ganske uoverskuelig, og at det derfor vil være uden praktisk Betydning at stemme for denne Dagsorden, og det agter vi fra vor Side da heller ikke at gøre.

Sundbo: Det eneste, den højtærede Indenrigsminister kunde give Anvisning paa for at hjælpe os ud af Krisen, var jo, at Arbejdslønnen skal sættes ned, det skal overlades til Arbejderne at bringe de Ofre, som skal bringes for at faa Samfundet paa ret Køl. Det er jo smigrende for Arbejderne, at de er de eneste, der efter Ministerens Mening har Evne til at bringe disse Ofre, men det er ikke ganske i Overensstemmelse med almindelig Nationaløkonomi, at Arbejdslønnen er det eneste, der bestemmer Produktionsomkostningerne. Hvorfor taler den højtærede Minister ikke om, at Fabrikkerne skal have mindre Indtægt? Eller Købmændene og Haandværksmestrene? De udbytter jo Samfundet i en ganske forfærdende Grad i Øjeblikket. Medens Arbejderne har forholdsvis mindre i Indtægt, end de havde før Krigen, og har maattet give Afkald paa mere, end Pristalsfaldet begrundede, har Middelstanden: Haandværkerne og Handelsstanden, og Overklassen: Fabrikkerne, forholdsvis langt mere i Indtægt end før Krigen, og hvis den højtærede Minister vil have Produktionsomkostningerne sat ned, var det højest betimeligt, om han først tog Sigte paa disse større Fortjenester, som Overklassen og Middelstanden har faaet. Der er det ejendommelige ved den høje Regering, at den ikke selv paa noget Punkt vil vise Vej ud af Uføret. Den høje Regering fastholder høje Fragter, høje Havnetakster, høje Telefon- og Telegramtakster. Paa alle de Omraader, hvor man kunde hjælpe Forretningslivet, hjælpe til at bringe os ud af Krisen, holder Regeringen fast paa de høje Takster, lægger alle de Hindringer i Vejen for Omsætningen, den kan. I de sidste Dage har der været Tale om, at Fiskerne gerne vilde have

Havnetaksterne, Bropengene nedsat. Der er 4 000 Fiskere, som faar Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er det haardest trængte Erhverv her i Landet. Det kunde hjælpe dem, om de kunde faa billigere Havnetakster og billigere Jernbane-, Telefon- og Telegramtakster. Ja, den høje Regering har lavet billigere Telefon- og Telegramtakster for Morgen og Aften, men ikke længere op ad Dagen, og den høje Regering har rent ud afslaaet — det saa vi forleden — et Andragende om Nedsættelse af Havnetaksterne. Naar man vil nedsætte Produktionsomkostningerne, er der ingen Mening i, at man ikke vil lade Statens Foretagender gaa i Spidsen. Derimod ser jeg nu af den saakaldte Nedskæring, at den høje Regering vil indskrænke de offentlige Arbejder. Den højtærede Trafikminister har foreslaaet, at Bevillingen til Dobbeltsporet paa Strækningen Esbjerg—Lunderskov skulde stryges for i Aar. Det er en meget daarlig Økonomi. Man graver først en hel Del Penge ned i Jorden det foregaaende Aar, og naar man saa skal have Sporet lagt og have noget ud af Pengene, stryger man Bevillingen, saa har man Renten at svare af de Penge det kommende Aar, men noget Udbytte af Virksomheden har man ikke. Jeg forstaar ikke en saadan Økonomi, har man sagt A, maa man ogsaa sige B og fuldføre Arbejdet, saa det kan komme til at virke i Omsætningens Tjeneste, og der trænges netop haardt til et Dobbeltspor paa den Strækning.

Dernæst talte den højtærede Minister mod Arbejdsaftalerne og hævdede, at Lønningerne derved er blevet for store. Jeg begriber aldeles ikke, hvorledes det kan være nogen Hindring for Produktionen, for det er en Kendsgerning, at Arbejdsaftalerne er ens over det hele, den ene Konkurrent bliver ikke stillet anderledes end den anden, og det maa være en Styrke for Produktionen, at der ikke bliver nogen unfair Konkurrence fra nogen Side, men at alle har lige Vilkaar. Det forekommer mig, at den højtærede Minister ikke skulde vende sig mod Arbejderne, som har de regulære, lovlige Arbejdsaftaler, kan man sige, men imod den Handelsstand, som faktisk udbytter os ganske ublu for Øjeblikket, og for hvem der ikke er saadanne offentlige Aftaler som for Arbejdernes Vedkommende, men derimod private Aftaler, som i høj Grad virker generende for Omsætningen og Produktionen. Den højtærede Minister skulde vende sig imod Mesterorganisationerne. Naar man i disse Tider laver Licitation, ved vi alle